Anul V, NO. 11 — Patru pagini: 3 lei exemplarul — 22 Noembrie 1937

IDEEA NAȚIONALĂ

Abonamente:
Abonamentul pe un an 120 lei
Pe jumătate de an 60 „
Instituții și sprijinitori 500 „

„Manifestul nostru este această uriașă jertfă a generației noastre, acest mormînt al camaradului și fratelui meu Moța, al camaradului și fratelui nostru Marin. Mai mult decît aceasta, generația noastră nu mai are nimic de spus poporului romîn, nici acum și niciodată"
CORNELIU ZELEA CODREANU

Director: N. N. Manolescu
Redacția și Ad-ția:
Str. Carol I No. 58 Buzău

Cît fier ai strîns?

Pornit-a cuvînt dela **Căpitan.**

Pentru strîngerea fierului vechiu!..., aruncat prin toate curțile și gunoaiele. Din vînzarea lui — fiindcă are preț, dar oamenii nu-și dau seama — să se strîngă **„un pumn de capital"** care să ajute comerțul legionar.

Comerțul legionar deschide drum nou și-i dă romînului curaj să lupte împotriva miasmelor și puterilor iudaice care stăpînesc astăzi negoțul dela noi, reușind să-l întunece, să-l înjosească pînă la treapta de înșelătorie. Și de unde pe vremuri romînul în comerț simția o noblețe, astăzi zace și el, ca și fierul vechiu, ros de rugina... atitor prejudecăți.

Legionarul, om cu suflet cinstit, drept, harnic, dă lupta și în comerț și va topi tot ce este vechiu, ruginit, în mintea îmbîcsită a multora.

Trebue însă acel **„pumn de capital"**.

Cuvîntul Căpitanului s'a îndreptat spre toate vîrstele și spre toți romînii.

Se apropie 15 Decembrie, dată fixată ca sfîrșit al bătăliei, pentru strîngerea fierului vechiu, căci este o adevărată bătălie.

Te întreb, cititorule, cît fier ai strîns pentru comerțul legionar — cu adevărat romînesc — și prin el pentru armătura statului nou ce se ridică să dăinuiască peste veacuri?

Păr. T. Bratu

FIERUL VECHI

De Sînță Maria anului 1935, mă aflam cu familia la Carmen-Silva. Două doamne, cunoscute

„La luptă, muncitori"

Versuri de RADU GYR
Muzică de I. MĂNZĂTU

In trudă ne-am sbătut și'n umilință
Tiranu pîn-a ne au luat...
Destul ne-am încleștat în suferință,
Cu Neamu 'ntreg am singerat!
Din greu și aspru vuiet de ciocane,
Incovoiați de foame și nevoi,
Din zgură de furnale și cazane,
Fiăminzi ne ridicăm și goi.

Refren:

La luptă, muncitori!
Veniți, Legionea ne adună!
La luptă, muncitori!
Veniți în crîncena furtună!
La luptă, muncitori!
Zidari de veacuri viitoare,
Ne'nălțăm biruitori!
Din fabrici, din uzine și din mină,
Din totul beznelor adînci,
Am isbucnit, năprasnic, spre lumină
Ca o năvală grea de stînci!
Călcăm cu pași de flăcări spre dreptate,
Pe drum de foc sub cer izbăvitor,
Un clopot sfînt în pieptul nostru bate,
S'oprind pe umeri aurori!...
Refren! ....
Pentru dreptatea noastră legionară
Și pentru 'ntregul neam săroc,
Din fulger vom clădi o nouă Țară
Pe nicovale mari de veac.
Ca viforul vom trece prin prigoane:
Morin și Moța ne veghează 'n cer...
Din jertfe și din tronet de ciocane
Ne-om făuri destin de fier!
Refren!...

și prietene, voind să-și serbeze numele, veniră în după amiaza zilei la vila unde locuiam pentru a ne ruga să luăm masa la unul din restaurantele din C. Silva sau din Constanța.

Am primit cu plăcere invitația dar cînd a fost să ne hotărîm unde să mergem, par'că nu ne trăgea inima spre niciunul din localurile cu lume împestrițată, jazzuri stridente și prețuri de speculă.

— „Dacă vreți să petrecem în adevăr cîteva ceasuri frumoase, le-am spus în cele din urmă, vă propun să mergem la restaurantul din „tabăra legionară".

Nu mi-a fost greu să le conving pe cele două Marii, din care una era mătușa celeilalte, pe al cărei copil șburdalnic se pricepea să l astîmpere și să-l cumințească cu răbdare și vorbe bune. Și am pornit cu toții, pe faleză, spre tabăra care la sosirea noastră era plină de legionari și de vizitatori.

Dar mesele aproape toate ocupate erau improvizate din scînduri sau din plăci de calcar, scaune de legionari din mare, iar în loc de scaune erau bănci solide, însă tot din scînduri și fără rezimători.

— „Aici parc'ar fi la mine la cramă", spuse luînd loc pe o bancă de scîndură fără, una din cele două Marii, pe cînd cealaltă, — o intelectuală — mai puțin desamăgită decît buna mătușă care se aștepta să găsească un adevărat restaurant și o orhestră de lăutari — se uita cu atenție în toate părțile, dîndu-și seama că acum intra pentru întîia dată într'o lume nouă.

— „Tocmai aceasta este secretul care atrage atîta lume aci", răspunsei căutînd s'o îmbunez, căci fiecare se simte printre legionari

N. N. Manolescu

Continuare în pag. 3-a

MIȘCAREA LEGIONARĂ ȘI ȚĂRĂNIMEA

Unii se întreabă nedumeriți: „Și noi suntem Romîni. Ce trebue să facem?" Răspunsul este limpede și hotărît. Neamul romînesc trece poate prin cel mai greu ceas din viață. Dacă nu va ști *acum* să-și așeze temelie pentru un veac al lui, va pieri în cîteva zeci de ani depe pămînt sau va fi osîndit să trăiască o viață rușinoasă de rob și de bicisnic. Prin urmare nici un Romîn nu mai are *dreptul* să se țină departe. Toți trebue să lupte pentru biruința neamului. Dar o bătălie nu se cîștigă cu zeci de porunci care se bat cap în cap. Cine vrea să biruiască trebue să se supună unui singur conducător, unui singur Căpitan. Romînii au avut norocul ca tocmai în momentele acestea grele pentru ei să se ivească din rîndul lor un bărbat în stare să-i ducă la biruință. E *Corneliu Zelea Codreanu*. Cine nu vede lucrul acesta e orb sau plin de păcate. Căpitanul acesta tînăr și viteaz, care a ridicat sabia împotriva tuturor tîcăloșilor din țara noastră și nu se va odihni pînă nu-i va stîrpi pe toți, și-a strîns o oaste de credincioși și luptători: *Legiunea*. Dar în legiune nu poate să intre oricine. Legiunea nu numai că nu trage de mînecă pe nimeni, dar nici cel puțin nu-i primește pe toți care ar vrea să facă parte din rîndurile ei. În legiune intră numai cei curați, cei viteji, cei cu credință, cei gata de jertfă și de moarte. Romînul care simte în inima lui că face parte dintre aceștia, fie orice ar fi, lucrător, țăran, industriaș, cărturar sau negustor, să intre în legiune și să lupte alături de legionarii mai vechi. Romînii cellalți să nu intre în legiune. *Să nu strice și să otrăvească o mișcare tînără și curată, care a rămas singura nădejde a țării.* Dar ei nu trebue nici să lupte *împotriva* legiunii. Ei pot să o ajute din afară și trebue să o ajute, ca astfel să-și facă datoria de Romîni și *să-și răscumpere greșelile mai vechi*. Romînii care nu se simt în stare să devină nici legionari, nici prieteni ai legiunii, să se țină cel puțin departe. Dacă nu fac aceasta, ei intră de bună știință sau fără să-și dea seama în rîndurile celor care lucrează la nimicirea țării. Romînii care se împotrivesc Legiunii și nu înțeleg că lupta ei e cea mai dreaptă și mai sfîntă dintre lupte, că fără ea se sfîrșește chiar cu neamul romînesc, sunt niște nemernici care-și vînd din prostie sau din tîcăloșie neamul și-i vor aștepta cel mai mare blestem din lume.

ȚĂRĂNIMEA LEGIONARĂ

Țărănimea va înțelege, după cele înfățișate pînă acum, două lucruri: 1) că mișcarea legionară luptă și pentru ea, și că prin legiune i se va face dreptate; 2) că datoria ei în ceasul de față este să fie acolo unde se găsesc toți aleșii neamului în lupta pentru mîntuirea țării de politicieni și de jidani.

Nu vom face greșala altora să spunem că în statul legionar „va curge lapte și miere". Oamenii se nasc în păcat și trăesc în păcat, de aceea suferința se leagă strîns de soarta lor și numai Dumnezeu care a lăsat-o poate schimba rînduiala aceasta. Dar sunt suferințe care atîrnă de conducere, de cîrmuitorii țării. Acestea pot fi înlăturate. Țărănimea suferă azi din pricina celor cari își bat joc de munca și sufletul ei și o vînd fără rușine străinilor. În statul legionar întemeiat pe omul nou, corect și gată de jertfă, țăranii chiar dacă vor fi săraci, cum sunt și acum, vor fi însă *stăpîni*, nu slugi. Vor fi stăpîni pe brazda lor, pe munca lor și pe omenia lor. Nimeni nu le va fura avutul, nimeni nu le va batjocori familia, nimeni nu se va purta față de ei cu strîmbătate. Ei vor fi oameni slobozi în țară slobodă. În Patria legionară țărănimea nu va fi uitată și părăsită, ca acum, îndată după ce sfîrșesc alegerile. Statul va avea grije de ea și va încerca tot ce se poate ca să-i ușureze viața. Statul legionar va rîndui mai bine pămînturile (prin comasare, prin obștii, și a. m. d.), le va face mult mai roditoare, prin muncă mai pricepută și unelte mai bune, prin secarea bălților și stăvilirea apelor în locurile ploioase și prin aducerea apei în locurile secetoase. Statul legionar va opri tăierea nemiloasă a pădurilor. Va avea grije ca satele să aibă pășuni și să crească vite de soiu aducătoare de venit. Statul legionar va potrivi prețurile produselor țărănești cu cele de oraș, ca țăranii să poată vinde pe preț mai bun și să poată cumpăra cele de lipsă pentru hrana, îmbrăcămintea, sănătatea și învățătura lor și a lor ler. Statul legionar va înlocui negoțul jefuitor de astăzi cu un negoț întemeiat pe *cinste* și pe *dragostea de oameni*. Negoțul legionar de pînă acum a dovedit că lucrul acesta este cu putință. Țăranii nu vor mai vinde produsele lor pe nimic, ca să cîștige negustorii dela oraș sau cei din străinătate. Statul legionar va avea grije de sănătatea țăranilor. El nu va sta cu mîinile în sîn și nu va lăsa pentru nimic în lume să mai dăinuiască nenorocirea de azi, cînd copiii țăranilor mor cu zile, din lipsă de mîncare, de curățenie și de ajutor medical. Mișcarea legionară dorește o țărănime sănătoasă, care să se hrănească deajuns, să se îmbrace curat, să se spele pe corp, să-și caute bolile la timp, care să aibă case luminoase și curate, nu să doarmă la un loc cu viteii, cu purceii și cu cloștile. Statul legionar va avea grijă în același timp de inima și de mintea țărănimii. Nu va mai trebui să fie în țara noastră nici un sat fără biserică; nici un sat fără școală, cu oameni care nu știu carte; nici un sat fără o casă de cultură, în care țăranii să poată ceti o gazetă, o carte, să asculte un sfat sau un cîntec, după o zi sau o săptămînă grea de muncă. Mișcarea legionară vrea o țărănime cu credința în Dumnezeu, înțeleaptă și învățată, nu o țărănime care crede mai mult în vrăji și în farmece, decît în puterea rugăciunii, mai mult în babe, decît în doctori; mai mult în închipuiri proaste, decît în învățătură. Sub țărănime nu trebue să se înțeleagă numai bărbații ci și femeile și copiii dela țară. Mișcarea legionară pune o grije deosebită ca și femeile, mai ales cele dela țară și lucrătoarele, să ducă o viață mai omenească și mai luminată, căci fără înălțarea lor

Traian Herseni

(Continuare în pag. II-a)

Asediații dela Rîpa Galbenă

Echipele

de Nicolae Păun

Îndată ce guvernul Duca a fost adus la cîrma țării pe ziua de 12 Noembrie 1933, campania electorală se deschisese.

Cu această ocazie centrul studențesc legionar din Iași, ca și celelalte centre studențești legionare din țară, trebuia să-și arate forța de care dispune.

Și de astădată centrul Iași trebuia să fie la înălțime, deși Căpitanul se mutase la București, însă din primăvară. Aceasta datorită atît faptului că număra elemente bune, de curaj, educate de Căpitan cu cîțiva ani în urmă, cît și faptului că în Căminul Rîpa Galbenă, Mișcarea Legionară poseda o tipografie, care zi și noapte scotea material de propagandă, pentru o mare parte din țară, material care trebuia expediat.

Șefii județelor din Moldova, Bucovina și Basarabia, cari aveau nevoe de oameni în județele lor, și-au chemat studenții legionari respectivi. Din această cauză efectivul Centrului Iași scăzuse cu cevа, rămînînd „leii", cum spunea d-l Banea.

D-l Banea, fostul conducător al Centrului Iași, precum și al Căminului Rîpa Galbenă, plecase în Ardeal, pare-mi-se la Sibiu, pentru a pregăti acele regiuni în vederea alegerilor. În locul său luase comanda Centrului Ion Crîngaru, care se liberase din armată la sfîrșitul lui Octombrie. D-l N. Totu plecase mai dinainte la Ismail, tot în vederea alegerilor. Lăsase vorbă ca, atunci cînd va comunica, să plece într'acolo o echipă de legionari.

Așa că dintre conducători, rămîne în Iași numai Ion Crîngaru.

Menționez că d. Crîngaru era legionar cu legămînt.

Ca să se lucreze ordonat, a fost necesar formarea cîtorva echipe: inițiu spre a se împărți materialul de propagandă scos dela tipografie și în al doilea rînd pentru lămurirea maselor, venindu-se în ajutorul camara-

SLOVĂ ROMÎNEASCĂ DE PRETUTINDENI...

Alexandru Cantacuzino: PENTRU CHRISTOS

In locul literaturii pornografice, incestuoase, demoralizatoare și otrăvitoare de suflete, de esență iudeo-democrată, a început să-și facă apariția pe cerul întunecat al literelor noastre, o literatură nouă, deosebită, morală, profund morală, creștină și eroică. O literatură care — ca un pământ bun — desvoltă sămînța calităților sufletești ale cetitorului, îi face educația și îi stimulează creșterea.

Cetitorul, desorientat și scîrbit de o anumită literatură apărută pînă acum, astăzi caută cu sete o carte sănătoasă, întăritoare și folositoare, în care să afle decența, frumusețile morale și parfumul virtuților străbune și creștine. O carte care să-i fie un prieten bun, un tovarăș nedespărțit și un priceput sfătuitor și îndrumător pe căile vieții.

Această carte — rara avis — o descoperă cetitorul în ogorul *literaturii legionare*.

Începînd cu „Crainiile de lemn" de Ion I. Moța, cu cartea Căpitanului, cu „Crez de Generație" al lui Vasile Marin și sfîrșind cu broșurile din „Rînduiala" această literatură și-a pus temeinic bazele, crește mereu și este căutată cu înfometare, ca pîinea caldă.

Cartea cu titlul de mai sus, a comandantului legionar Al. Cantacuzino, face parte din șirul acestei literaturi. Cine a cetit-o a fost izbit, dela început, de sobrietatea verbului său și de eroismul neegalat al mucenicilor Moța și Marin. In cuvinte simple, dar pline de căldură și lumină, Alecu Cantacuzino tîlmăcește misiunea echipei legionare în Spania și simbolul morții lui Moța:

„El a vrut cu îndărătnicire să dea o pildă de mucenicie. A fost voința lui conștientă să moară ca ostaș al creștinătății spre a răscumpăra toate blestemele cari au fost asvîrlite asupra neamului nostru". (p. 12)

Iar mai departe: *„Ceace dă rang de unicitate morții acesteia e conștiința cu cari ei și-au dăruit viața, eșind în calea morții" (p. 24).*

„Spre deosebire de atîți sfinți martiri, cărora și supliciul și moartea le-a ieșit în cale și i-a căutat, Ionel Moța și Vasile Marin au ieșit ei în calea morții pentru Hristos și au căutat-o". (p. 35).

Sublim.

Desigur, nu se poate spune, că această literatură nu te cutremură, nu te răscolește, nu te purifică sufletește, nu te curățâ de păcate, nu-ți desvoltă calitățile morale și nu te înalță. Oricît de rătăcit ai fi, cetind-o, sufletul se regăsește pe sine și se bucură de eveniment ca de o mare sărbătoare.

„Aceasta este, Căpitane, linia de înălțare legionară pe care ne-ai deschis-o acum 17 ani. Acum nu mai putem — niciunul dintre legionari — călca alături sau da înapoi!" Mergem înainte și suntem mîndri că putem face așa.

C. Merel

GLASUL STRĂMOȘESC. Anul IV No. 9. Revista clujană îngrijită de dl. Ion Banea, închină acest număr unei mari înfăptuiri legionare: căminul *„Ardealul Legionar"* din Cluj. Din ziua de 2 Iulie 1935, de cînd s'a făcut prima sforțare de către legionarii ardeleni prin cumpărarea terenului și pînă astăzi, au urmat un șir neîntrerupt de lucrări și sacrificii izvorîte din credința și voința neînfrîntă a legionarilor care sunt mîndri de a fi ridicat în inima Ardealului a patra cetate legionară, după căminul cultural creștin din Iași, Casa Verde dela Bucureștii Noi și sediul legionar din Imprimeriei. Suma totală a cheltuelilor căminului e de 1 095 112 lei. Cu abia un milion și ceva, s'a înălțat însă un adevărat palat cu parter și 2 etaje, avînd în total 27 încăperi dintre care două săli mari de conferințe.

Această măreață realizare la care s'a pornit fără absolut niciun ban, dar cu suflet și cu voință, este o nouă dovadă de puterea de înfăptuire a Legiunii.

Dl. Profesor Dan Rădulescu are un articol „Semnificația muncii legionare", în care găsim o foarte pătrunzătoare și însuflețită analiză a muncii legionare:

„In afară de latura imediată, practică și evidentă, a scopului definit — care nu lipsește niciodată — mai găsim totdeauna, în orice acțiune legionară și o latură educativă, una demonstrativă, una spirituală, politică și simbolică" scrie D-sa.

In restul numărului semnează d. Ion Banea, Romul Oprean. E. St.-Pr. Romul Grecu, Nistor Șanta.

Literatura e representată de D-na Marta D. Rădulescu-Moga cu un fragment de roman „Sima Ferentaru" inspirat de viața haiducilor de odinioară.

„Glasul Strămoșesc" caută să oglindească toate manifestările generației tinere, în deosebi ale Ardealului legionar.

LEGIONARII. Anul V No. 22 E un ziar de 2 pagini care apare în Bazargic prin sacrificiile și truda directorului său, d. Cola G. Ciumetti. Am urmărit totdeauna cu deosebit interes lupta de promovare a Rominismului și campania în vederea unui schimb de populații între rominii macedoneni din Bulgaria și bulgarii din Rominia, prin care s'a impus stimei noastre ziarul „Legionarii", și nu rareori „Ideea Națională" s'a făcut ecoul camaraderesc al confratelui din Bazargic.

Subliniem din numărul de față articolul intitulat: „Kirios Fillotis" prin care d. Const. Papanace înfierează lipsa de energie și pasivitatea suspectă a actualului nostru ministru plenipotențiar la Atena care nu apără deajuns interesele rominilor macedoneni din Grecia, prigoniți de guvernul Metaxa pentru faptul că vorbesc rominește ori arborează tricolorul la casele lor. Așa înțeleg guvernele democratice să ocrotească pe rominii din Grecia, trimițînd la Atena pe un Kirios Fillotis și punînd greutăți în calea imigrației fraților noștri macedoneni, fiindcă nu vor să piardă voturile bulgărești din Dobrogea.

TRIBUNA MUNCII NAȚIONALE

Asociațiile C. F. R.

Mai bine de un an de zile ne-am spus punctul nostru de vedere asupra asociațiilor ceferiste. Am arătat punctele bune pentru care luptă, dar le-am și înfierat atunci cînd neglijînd interesele pur profesionale, s'au avîntat în chestiuni politice.

Federația C. F. R, care era compusă din cîteva asociații, depășise cu totul rolul ei de apărătoare a muncitorilor și se transformase într'un organ de propagandă marxistă.

Am demascat intențiile conducătorilor Federației, care, cu toate svîrcolirile presei iudeo-democrate, a fost dizolvată.

Acum fiecare asociație lucrează singură.

Am preconizat unirea tuturor asociațiilor și sindicatelor într'un organ puternic care să lucreze numai și numai pentru îndreptarea condițiunilor de trai ale întregii muncitorimi ceferiste. O parte din asociații a părăsit Federația marxistă formînd „Uniunea C.F.R." a cărei activitate a însemnat un succes pe care l-am remarcat la timp. Antagonismul din ce în ce mai accentuat dintre „Uniune" și Federație, a împărțit masa ceferistă în tabere care nu mai aveau mult și începeau să se războiască.

O mînă energică a venit la timp și a făcut să dispară această stare de lucruri. Dar partea tragică e că muncitorii pașnici, adică acei cari nu s'au băgat nici într'o tabără nici în cealaltă, au foarte mult de suferit.

Noi vom continua să veghiem de aci și vom da alarma oridecîteori cei mici vor fi în pericol.

Nu vom ține seamă nici de asociații nici de conducătorii lor, vom sluji numai adevărul.

Problemele desbătute aci nu sunt nici din imaginație nici din surse dubioase. Ele sunt susținute de adînci cunoscători ai durerilor muncitorești, cari nu pot fi comparați în nici un caz cu reporterii jidani ai presei din Sărindar.

Nouile avansări

Ne pare rău că începînd chiar de azi trebue să ne adresăm d-lui G-ral Mihail Ionescu și să-l întrebăm dacă la așa zisele avansări se mai ține seamă de tabela de funcțiuni și de statutul C. F. R.

Tabela de salarizare este împărțită foarte chibzuit în grupe, categorii și clase.

La avansare trebue să se țină seamă de acestea. Noi observăm că la avansarea care a început să se achite în prezent nu s'a ținut deloc seamă de acestea și de aceea mulți funcționari s'au trezit cu leafa „avansată" doar cu 20 sau 30 lei pe lună. Nu știm care a fost procedeul acestor calculări. In orice caz, am vrea să știm și noi, după ce norme s'au calculat noile salarii.

ODIHNA

Sunt funcționari la c.f.r. care lucrează neîntrerupt douăzeci și patru ore (!)

Și cînd ne gîndim că sunt muncitori cari se revoltă pentrucă sunt ținuți la lucru o jumătate de oră în plus, ce să mai spunem de acei nenorociți cari o zi și o noapte complectă sunt încleștați în aparatele sau mașinile diferitelor servicii. In adevăr e lipsă de personal, dar să se facă economie în altă parte și să se completeze locurile de mare răspundere. Personalul care este surmenat nu mai poate fi responsabil de actele lui.

Necar

Mișcarea Legionară și Țărănimea

Continuare din pag. 1-a

care sunt chemate să fie mame și să crească copiii, se primejduește însăși soarta și viitorul țării.

Munca aceasta de îndreptare a țărănimii va începe chiar acum. Ea se va înfăptui prin *țărănimea legionară*. Legionarii țărani trebue să înțeleagă pînă în adîncuri că ei sunt, cu toți legionarii, ziditorii unei lumi noui, mai bună, mai curată, mai frumoasă; ziditorii lumii de mărire românească. De aceea ei trebue să fie în toate cei dintîi, după *legea* legionară că **legionarii încep orice schimbare pe care o cer țării, cu schimbarea lor proprie.** Legionarii țărani trebue să fie cei mai gospodari din sat, cei mai îngrijiți ca sănătate și curățenie, cei mai muncitori, cei mai cinstiți, cei mai săritori și mai de nădejde, cei mai învățați și cei mai luminați, cei mai de frunte. Atît ei, cît și nevestele și copii lor. Legionarii trebue să fie în toate cele, pildă de viață nouă, de viață rodnică și de ispravă, de viață legionară. *Ei trebue săvestească* chiar prin felul cum se înfățișează, prin felul cum se poartă și cum se lucrează, *apropierea noului veac legionar* și tot pe calea aceasta să fie o dovadă vie, o chezășie nesdruncinată, că veacul acesta va fi *întocmai* cum îl dorește Căpitanul și cum îl întrezărește nădejdea aprinsă de el în sufletul Rominilor. Legionarii țărani își cunosc datoria aceasta a lor dar lăsați de capul lor nu vor ști totdeauna ce trebue să facă, nu vor nimeri totdeauna calea cea mai bună. De aceia să aibă încredere neclintită în Căpitan și să-i asculte fără șovăire cuvintele. Căpitanul se gîndește la ei și le va spune în curînd tot ce trebue să facă pentru a fi pildă de viață pentru toți. Legionarii țărani să aștepte cu dragoste hotărîrile Căpitanului. Ele nu vor întîrzia cum n'a întîrziat nici o măsură prin care se asigură o soartă mai bună țării și biruința cea mare legionară. Căpitanul a înfăptuit cuiburi pentru creșterea legionară, tabere de muncă, familii legionare, comerț legionar, un corp studențesc legionar și un corp muncitoresc legionar. In curînd Căpitanul va chema și țărănimea legionară la o nouă și hotărîtoare bătălie, la bătălia pentru înălțarea țărănimii prin brațul, mintea și voința legionară. Condusă de Căpitan, se va schimba treptat întreaga țărănime românească într'o țărănime muncitoare, vitează, cinstită, cu credință, înțeleaptă, mulțumită de soarta ei și împăcată cu Dumnezeu și cu oamenii. *Biruința legionară* va însemna în chipul acesta și *biruința țărănimii.*

Din broșura: Mișcarea legionară și țărănimea.

Traian Herseni

zilor din diferite părți ale țării.

In acest scop, din Centrul studențesc legionar Iași s'au format trei echipe de legionari. Una compusă din circa 15 legionari, în frunte cu Aurel Hâncu și E. Nadolenau, luase direcția spre sudul Basarabiei, unde d. N. Totu trebuia să depună lista la Ismail. Aceasta a plecat din Iași după 20 Noembrie.

A doua echipă compusă din 8 legionari, în frunte cu Neculai Strugaru, condusă de prințul Al. Cantacuzino, cu direcția spre Bucovina, unde prințul își depusese candidatura într'unul din județele de acolo.

A plecat din Iași Vineri 24 Noembrie.

In fine restul legionarilor, în număr de circa 30, sub comanda lui Ion Crânganu, formau așa numita echipă mobilă, după denumirea conducătorilor ei. Aceasta avea ca misiune întărirea primelor două, dacă vor cere, și în caz contrariu, peste cîteva zile, trebuia să plece într'o direcție, pe care o știa numai comandantul ei. In această echipă a fost reținut și scriitorul acestor rînduri.

Fiecare șef de echipă și-a ales legionarii cunoscuți mai bine și între cari erau mai dinainte, strînse legături de prietenie, astfel că ordinea și disciplina își aveau ca suport dragostea dintre șef și echipă, precum și între legionarii componenți ai echipei.

Dar imediat după plecarea primelor echipe au sosit la Cămin știri despre ele, nu tocmai bune. Prima a fost înconjurată la Ismail, într'un hotel, de către autorități, din ordinul guvernului, cu scopul de a-i împiedica să facă legătura cu legionarii localnici. A doua echipă nici nu ajunsese la destinație, ci a fost somată fără nici o formă legală, să se predea. Camarazii s'au baricadat rezistînd în gara Pașcani.

Vestea aceasta ne mărea entuziasmul și mai mult, făcîndune nerăbdători în ce privește plecarea.

Legionarii din echipa rămasă în Iași, apropape tot timpul zilei stăteau la Cămin. Trebuiau trimiși ba cu un colet cu manifeste la gară spre a fi expediate, cine știe unde, ba erau chemați de D-l Ventonic, șeful jud. Iași. Alergau ca furnicile în toate părțile. Fiindcă era necesară prezența la Cămin, a tuturor în mod permanent, cei din echipă, căci locuiau în oraș, s'au mutat în camerile rămase goale, după plecarea celorlalți camarazi. Cîte unul mai pleca pela cursuri, însă legătura cu Căminul nu o pierdea nici o clipă. Fiecare aștepta ordinul și dupăce îl executa, revenea la Cămin.

Ion Crânganu, ținea continuu legătura cu Bucureștiul, pe care-l informa de mersul propagandei și în acelaș timp aștepta vești dela cele două echipe plecate.

In vremea aceasta se petrecu un fapt, care deschidea seria asasinatelor din timpul prigoanei: împușcarea lui Virgil Teodorescu, la Constanța, pe cînd lipea niște manifeste legionare.

Acest asasinat revoltase pe lîngă lumea legionară și întreaga opinie publică, mai ales din cauza felului cum a fost comis: i fusese împușcat pela spate. O lipsă totală de cavalerism.

Căpitanul a dat, cu această ocazie, un ordin către toți legionarii din țară, prin care îi înarmea să facă parastas, Simbătă 25 Noembrie, pentru odihna sufletului acestui camarad, primul căzut pentru legiune. Legionarii trebuiau să poarte doliu mai mult timp, rămînînd ca peste cîteva zile să se trimită dela Centru fotografii în medalion spre a fi purtate odată cu doliul.

Impușcarea lui Virgil Teodorescu ne revoltase, peste măsură, împotriva guvernului asasin mai ales că nu se primise nici o știre dela Pașcani și Ismail.

Aceasta era starea sufletească a noastră în dimineața zilei de 25 Noembrie 1933. Insă nu știam că ni se pregătea și nouă una.

Nicolae Păun

(Va urma)

Cumpărați numai din magazinele românești!

UN PREOT ORTODOX DESCRIE OBICEIURILE ASASINE ALE COMUNIȘTILOR SPANIOLI

In ziarul „Narodny Listy" din Praga, preotul ortodox V. Vicenik a descris de curînd faptele îngrozitoare trăite de dînsul în pușcăriile cekei comuniste spaniole, din cari a fost liberat în urma unei intervenții a reprezentanței diplomatice engleze. Iată un capitol din povestirile sale :

„Pe copilul meu în etate de 7 ani, mi l-au aruncat milițienii roșii dela al patrulea etaj în curtea cazărmii, unde a rămas mort. Soția mea, care a trebuit să privească această groaznică scenă, a fost lovită de dambla și a murit în aceiaș zi.

Eu am fost condamnat la moarte pe motiv că s'a găsit la mine o fotografie care mă arăta la o liturghie pe cîmpul de luptă în Africa. Am fost întemnițat în Malaga și prima plimbare în curtea închisoarei a fost o întîmplare îngrozitoare. În curte se găsiau mai multe sute de prizonieri printre care femei și copii.

Noi ne plimbam de jur împrejurul curții și milițienii roșii stăteau la mijloc.

Comandantul pușcăriei era comunistul Iankel Midlin, un croitor evreu din Odesa. El veni în mijlocul curții și ne ținu o cuvîntare în care spuse că Dumnezeu i-a telefonat că are nevoe de 15 suflete să se roage pentru victoria lui Franco. Cuvîntarea și-o încheie cu cuvintele următoare : „Vedeți că nici Dumnezeu nu vrea să-l asculte pe Franco. Așadar, tovarăși, 15 suflete la Dumnezeu!"

În cinci minute au fost împușcați 15 prizonieri.

Ceilalți care trebuiră să se uite la execuții, merseră mai departe amețiți. Cînd călăul roșu evreu bâgă de seamă o emoție puternică pe figurile noastre, începu să se plîngă sgomotos că-i pare foarte rău de noi și că o să trimeată la sfîntul Petru un suflet pentruca sfîntul să se roage la Dumnezeu pentru noi, ca să ne libereze din închisoarea comunistă. Fiindcă sfîntul Petre nu știe decît latinește trebue ca trimisul să fie un preot,

Toți preoții de față, în număr de aproape patruzeci, fură luați acum de milițieni la mijloc și întrebați, în timp ce aceștia gesticulau mereu cu revolverele, dacă vreunul dintre ei vrea să meargă de bună voe ca trimis la sfîntul Petru. În cele din urmă, unul din preoți fu împușcat..

Drumul plimbării era în acelaș timp și drumul execuției, fiindcă nimeni nu știa, cine va cădea victimă și cine se va întoarce. Odată, cînd nimeni dintre noi nu fusese ucis în timpul zilei, am fost deșteptați noaptea. A trebuit să mergem în curte, unde Midlin ne-a declarat strigînd că a uitat să trimeată în timpul zilei 5 suflete, din care cauză acum trebue să dăm la acest număr și dobinda sub forma unui suflet. După aceasta, șase prizonieri au fost împușcați imediat. Acest lucru s'a întîmplat de mai multe ori și „dobînzile" crescură dela zece pînă la cincisprezece.

Cînd trupele roșii dobîndiseră vreun succes, se săvîrșiau asasinate printre noi ca o sărbătorire a triumfului și cînd trupele roșii mîncau bătae, erau asasinați prizonierii din cauza minții comuniștilor. Adeseori asasinatele erau săvîrșite în onoarea lui Stalin, a Rusiei sovietice și a Internaționalei a III-a.

Odată roșii veniră în încăperea mea din închisoare și fiindcă aceasta era cea mai strîmtă din toată pușcăria și aci se îmbolnăviau totdeauna majoritatea prizonierilor, au dus pe 60 dintre noi într'o pivniță.

Apoi ne-au poruncit să ne bucurăm că nouă ne dăduseră un salon frumos și să jucăm în onoarea lor. Unul dintre roșii spuse „tovarășilor" săi ca el vrea să aranjeze un dans al unuia singur. În acest scop alese pe cel mai bătrîn prizonier, un preot de 80 de ani. Acestuia îi porunci să joace un tango. Cînd moșneagul refuză spunînd că în viața lui nu a învățat să danseze și din această pricină nu poate juca, însă că se va ruga pentru ei, declarară că ei vor să-i dea o tovarășă frumoasă pentru dans. Ca jertfă alesească ei acum pe tînăra și frumoasa soție a unui profesor de liceu care fusese omorît cu abia cîteva zile înainte. Fiindcă însă și ea refuză să danseze, i-au sfîșiat hainele depe corp și apoi i-au bătut pe amîndoi literalmente pînă i-au omorît. Cadavrele lor le au lăsat să stea trei zile printre noi".

Pentru ce presa iudeo-democrată se face că nu știe de nenumăratele crime de felul acestora, săvîrșite de „guvernamentalii" spanioli?

FIERUL VECHIU

Urmare din pagina 1-a

ca la el acasă sau chiar mai bine decît la el acasă".

Un legionar îmbrăcat în cămașa verde, se presintă imediat spre a lua comanda. Serviciul plin de atenție și cuviință, bunătățile cari sosiră și prețurile, în adevăr foarte modeste, impresionară plăcut pe cunoștințele noastre. Mulțumirea și voia bună li se citea pe față. Copiii se furișaseră dela masă, lîngă legionarii care făcuseră front la malul mării cu fața spre răsărit, pentru a se da raportul înaintea Căpitanului, iar acum pe cînd înserarea cobora dinspre Ialeză și luna roșiatică răsărise din mare, legionarii cîntau ca un cor de heruvimi *„imnul legionarilor căzuți"* :

„Ca o lacrimă de sînge
A căzut o stea
Drum de foc și biruință
Pentru garda ta".

Muzica din sufletul și depe buzele cămășilor verzi biruise sgomotul. Vorbele amuțise ca și clinchetul furculițelor iar vizitatorii cari veniseră pentru a-și îndestula foamea și setea, primiau acum în tăcere, cu chipurile transfigurate și cu lacrimi în gene, o altă hrană ce le venia pe aripi de cîntec...

Cîteva minute în care doar marea scandase cu sunet de valuri clipele ce se topiau în veșnicie odată cu cîntecul... și convorbirile și sgomotul ușor de pahare, de farfurii și de tacîmuri reîncepu deși par'că nu atît de spornic ca mai înainte.

Doamnele s'au simțit atît de bine încît am plecat seara destul de tîrziu și am mai revenit împreună.

Poate mulți nu și-au dat seama că chiar dela început ceace-i cîștiga și-i legă cu legături nevăzute de tabăra legionară și de legionari nu erau nici prețurile eftine, nici serviciul atît de conștiincios, și nici frumusețea laberii care sub razele lunii lua o măestoasă înfățișare de castru roman pe țărmuri de mare, la margine de lume și început de veac... cît sufletul, sufletul nou românesc, senin, cald, nespus de curat și tînăr, dar sigur de sine, care armoniza totul : pămîntul, marea, cerul, castrul roman și restaurantul de vară, rugăciunea, disciplina militară, copii, bătrîni și tineri, sărac și bogat — într'o mare simfonie din care se execută preludiul : *simfonia eroică a legionarismului*...

* * *

În acea frumoasă seară de August, pe cînd răspundeam pe cît puteam mai bine la întrebările cunoștințelor noastre, privirile mele întîlniră statura înaltă și dreaptă a Căpitanului care trecea neobservat și tăcut printre mese. Era destul de aproape cînd l-am văzut aplecîndu-se și luînd binișor o hîrtie mototolită care căzuse dela o masă. A ridicat-o fără să spună o vorbă, și cu un gest nefiresc poate, dar nu pentru cel care-l remarcaseră, a pus hîrtia într'un coș de alături, destinat anume... Și Căpitanul a trecut mai departe...

* * *

Acest gest mi-a rămas întipărit în minte și-mi amintesc de el oridecîteori văd pe jos o hîrtioară sau un lucru pe lîngă care alții trec fără să îl ridice, oridecîteori simt că e nevoe de o faptă mică, dar necesară, și pe care mulți se socotesc, firește, prea mari și plini de importanță pentru a se cobori făcînd acea faptă mică. În țara noastră în care — în afară de legionari — lumea merge cu nasul sus, cînd nu trebue, în care mulți vor să fie șefi și să comande, să fie serviți dar să nu servească, unde mulți vor să ajungă cît mai curînd milionari și orice politician mai răsărit se visează deputat, prefect sau ministru, nimeni nu vrea să mai știe ori cel puțin să-și amintească vorba înțeleaptă că **dela lucrurile mici, dar făcute la timp și bine, se ajunge la lucrurile mari.**

Gestul Căpitanului de a ridica o hîrtie căzută dela o masă, spune mai mult decît o carte întreagă despre modestie, răbdare, dragoste simțul ordinei și al curățeniei și credem că e bine să-l cunoască și acel care știu cîte ceva despre faptele și personalitatea în adevăr epocală a celui mai mare educator și Căpitan pe care Dumnezeu l-a dăruit neamului românesc.

* * *

În lumina acestui gest, vedem noi campania începută de Căpitan pentru strîngerea fierului vechi. Se cunoaște scopul măreț urmărit : din adunarea și vînderea obiectelor de fier sau de metal, eșite din uz și care astăzi ruginesc fără niciun folos, se va obține o importantă sumă de bani ce va servi drept capital pentru înființarea de noi întreprinderi comerciale legionare, în rîndul întîi magazine pentru comerțul de țesături și depozite de cherestea.

Va trebui un capital destul de însemnat pentru comerțul acesta cum și pentru alte noi ramuri ale comerțului legionar și sunt semne sigure că rezultatul campaniei pentru strîngerea fierului nu va fi mai prejos de așteptări.

Dar cîștigul moral va fi tot atît de important ca și cel material. Din cantitățile de metal, strînse de legionari și simpatizanți și dăruite Legiunii, se va face dovada cît de puternic este răsunetul pe care bătălia comerțului legionar l-a deșteptat în sufiete și **cît de tare este voința și credința românilor pentru crearea unui nou și înfloritor negoț românesc în stare să învingă și să înlăture din cale comerțul de speculă al străinilor.** Jidanii vor pierde pentru totdeauna în țara noastră monopolul de comerț al fierului vechi pe care pînă acum îl stringeau și-l vindeau cu mare cîștig pentru ei, după cum vor pierde monopolul cherestelei și altele.

Dar pentru națiune, campania de strîngerea fierului vechi va însemna o experiență hotărîtoare nespus de rodnică în viitor și care se face pentru prima oară acum :

Mobilizarea și coordonarea sforțărilor tuturor românilor conștienți într'un scop înalt, național, mobilizare de bună voe, făcută în vederea atingerii unui ideal bine precizat și realizabil numai pe această cale a faptelor și a jertfelor tuturor. Toți acei cari vor fi dăruit fierul lor Legiunii se vor simți legați sufletește pentru totdeauna de noul comerț legionar, de comerțul românesc pe care-l vor susține cu drag, prin fapte și la nevoe prin mici sacrificii zilnice.

Și se va vedea că rezultatele mari se pot obține — dacă este o singură comandă și un singur suflet — din lucruri și fapte mici sau în aparență fără valoare, cum ar fi adunarea unei potcoave căzute sau a unui cui depe drum.

Din fierul vechi și risipit care zăcea sub rugină disprețuit și fără nici o întrebuințare — din fierul sufletelor românești — Căpitanul va face sabie de oțel și pavăză pentru apărarea și biruința neamului, pentru împlinirea destinului românesc.

N. N. Manolescu

DE PRIN LUME ADUNATE...

Asigurările

au fost inventate fără îndoială de spiritul negustoresc al evreului. Pentrucă însă tocmai ei cunoșteau secretul lor mai bine știind cum să le încaseze atunci cînd afacerile erau în regres, o țară din America de Nord al cărei nume ne scapă a decis, prin societățile de asigurare respective, de a nu mai asigura, pentru caz de incendiu pe niciun evreu. Societățile de asigurare au plecat desigur dela premiza că evreii se asigură pentru a face un nou ghește pe spinarea altora iar nu pentru a avea despăgubirile corespunzătoare așa cum este principiul asigurărilor. Și aceasta cu atît mai mult cu cît deabea cîteva rate plătite și magazinele luau foc ca prin farmec.

Nu despre aceasta este vorba aici ci despre un gen cu totul nou de asigurări. Iată-l. În Varșovia se fondase sub conducerea *evreului Cwinkler* o societate care avea de scop, bineînțeles abil tăinuit, asigurarea hoților și tîlharilor, care atunci cînd erau prinși de poliție, aveau la dispoziție, gratuit, avocat, hrana din timpul prevenției și, după ce i se dădea drumul, pentrucare societatea făcea și intervențiile necesare, fondurile trebuincioase pentru noile instrumente de lucru! Poliția din Varșovia a descoperit acest gen de asigurări, unde a găsit înscriși peste 3000 de hoți și tîlhari asigurați, care achitau ratele cu o punctualitate demnă de invidiat...

Kabbala

cartea care conține legile lui Israel despre o conducere spirituală evreească asupra lumii, carte pînă azi necunoscută creștinilor din cauza secretului în care era învăluită, conține și pasaje caracteristice pe care evreul E. Levyie trăduce precum urmează : Ezechiel... vrea ca Iudeea să fie împărțită ca templul și lumea să fie făcută după chipul Iudei. Se înțelege că el anunță venirea unei ierarhii de inteligență și adevăr care va uni în unul singur *toate regatele pămîntului*". Mai e nevoie să adăogăm că în kabbală este origina politică a comunismului ?.. Oricum, pentru o cunoaștere serioasă a problemelor românești, într'un cadru creștin, și ca o împotrivire în contra tendințelor evreești de a face ca, lumea să fie făcută după chipul lui Iuda, *Kabbala*, intraducerea tăcută de d. Cotinel Fărcășanu, după Elphas Levi, mare talmudist evreu, care a scris-o la 1816 numai pentru un discipol al său, trebue cumpărată și citită. Chioșcul de publicații legionare din str. Doamna Neaga, la Buzău, librăriile românești din capitală și provincie, vă o poate pune la dispoziție...

V. E. V. A.

înseamnă Vereenging woor Economisch Verweer, centrul de boicotaj al mărfurilor germane cu sediul la Bruxelles. Această întreprindere este condusă de evreul Lipschutz, director la Biroul Catolic pentru Israel" și colaborator principal la revista bilunară „Ioodische Gazet voor Belgie" din Anvers, care duce o luptă de destrămarea ideii ariene și pentru un ideal mesianic evreesc. Ceeace trebue reținut din această notiță este că evreii duc o campanie *organizată*, nu numai de propagandă teoretică dar și una practică, de boicotaj împotriva tuturor celor pe care îi socot indezirabili. În fața acestei situații și românii trebue să ia atenți, *organizîndu-se ei înșuși* în societăți cît mai puternice.

Dem.

Jandarm condamnat

În fața Tribunalului Buzău, a venit spre judecare apelul făcut de jandarmul D. Știrbilov, șeful postului Cărpinișteș, în contra unei cărți de judecată a judecătoriei rurale Beceni prin care fusese condamnat la o lună de zile închisoare.

Jandarmul Știrbilov a adus injurii tînărului D. Neguț, care se găsea în curtea bisericii din Cărpinișteș, cu mai mulți oameni, pentru a îndrepta și așeza cum trebue crucea turlii, în primejdie de a se prăbuși.

Tînărul D. Neguț, care este în acelaș timp și camarad legionar, fusese acolo pentru a supraveghea așezarea crucii, fiind trimis pentru aceasta de tatăl său care este chiar preotul paroh al acelei comuni, și de epitropii bisericii.

Tribunalul găsit că jand. Știrbilov s'a făcut vinovat de injurii și i-a respins apelul rămînînd condamnat la o lună de zile închisoare.

Semnul Partidului „TOTUL PENTRU ȚARĂ" în alegeri este :

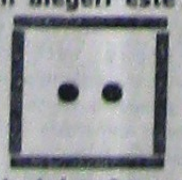

(pătratul cu 2 puncte)

Dați fierul vostru pentru fondul comerțului legionar.

Partidul „Totul pentru Țară“ a deschis campania electorală

Ședința dela „Casa Verde“. Citirea listelor de candidaturi. Ultimele instrucțiuni date șefilor de regiuni și organizații județene.

Săptămina trecută au avut loc, la „Casa Verde“, două ședințe ale șefilor de regiuni și organizații județene din partidul „Totul pentru Țară“. A participat și Căpitanul. Ședința solemnă s'a deschis dimineața, la orele 11½, de către d. ing. Gh. Clime, comandant al Bunei Vestiri, șeful partidului „Totul pentru Țară“.

Șefii de regiuni al organizațiilor județene și gradele aflătoare în Capitală s'au strîns în careu în jurul mormîntului Moța-Marin.

S'a rostit legămîntul:

MOȚA ȘI MARIN!

Jur în fața lui Dumnezeu,
în fața jertfei voastre sfinte pentru Hristos și Legiune.
Să rup din mine bucuriile pămînțești,
Să mă smulg din dragostea omenească.
Și pentru învierea neamului meu,
în orice clipă să stau gata de moarte.

Jur!

Urmează apelul regiunilor și județelor.

După aceea se face apelul morților. Clipa e solemnă. Legionarii se întîlnesc, la început de drum, în gînd și'n amintire, cu toți camarazii căzuți. Duhul lui Moța și-al lui Vasile Marin este prezent. Umbrele celorlalți camarazi căzuți cu fața spre biruința legionară, plutesc în jurul mausoleului. Legionarii din cer cu cei de pe pămînt sunt una în ceasuri de luptă. Cei de ieri sunt între cei de azi, pentru lupta de mîine și pentru biruința deapururi.

După ce ultimul camarad din mormînt a răspuns apelului: *Prezent!*, se cîntă Imnul legionarilor căzuți:

„Ca o lacrimă de sînge...“

Intru pomenirea jertfei pentru Crucea lui Hristos — drumurile legionare pornesc cu semnul Crucii — se cîntă *„Mojadahonda“*.

Noui senatori legionari

Căpitanul propune și senatul Legiunii cooptează pe următorii noui senatori legionari: *Prof. Cornelia Șumuleanu, col. Vasile Piperescu, dr. I. Pantelimon, col. Șt. Zăvoianu, farmacist Aristotel Gheorghiu, preot Duminecă Ionescu, col. inv. V. Diaconescu.*

Apoi a urmat:

Jurămîntul gradelor legionare

Iubiți camarazi,

Ori de cîte ori am fost în fața unei primejdii legionare, mi-am spus: Ce îngrozitor ar fi, ca pe sfînta jertfă supremă a camarazilor să se instituiască o castă biruitoare căreia să i se deschidă porțile către viața afacerilor, a loviturilor fantastice, a furiturilor, a îmbuibărilor, a exploatării altora.

Deci, au murit unii, pentru ca să slujească poftelor de îmbogățire, de viață comodă și de destrînare a altora!

Iată, acum, ne-a adus Dumnezeu aici, în fața celei mai mari jertfe pe care putea s'o dea Mișcarea Legionară.

Să punem inima, fruntea și trupul lui Moța și a camaradului său Marin lemeile Națiunii Române. Fundament peste veacuri pentru viitoarele măriri românești.

Să punem deci pe Moța și Marin bază viitoarei elite românești, care, ea, va fi chemată să facă din Neamul acesta, ceeace abea întrezărește mintea noastră.

Voi, care reprezentați primele începuturi ale acestei elite, să vă legați prin jurămînt, că vă veți comporta în așa fel, încît să fiți cu adevărat începutul sănătos, de mare viitor al elitei române, că veți apăra întreaga mișcare legionară, ca ea să nu alunece pe căi de afaceri, de lux, de trai bun, de imoralitate, de satisfacție a ambițiilor personale sau poftelor de mărire omenească.

Veți jura că ați înțeles, că deci nu mai există nici un dubiu în conștiința d-voastră, că Ion Moța și Vasile Marin n'au făcut uriașa lor jertfă pentruca noi cîțiva de azi sau de mîine, să ne îmbuibăm de bunătăți și să benchetuim pe mormîntul lor. Ei n'au murit ca să biruim prin jertfa lor o castă de exploatatori, pentru a ne așeza noi în palatele acestei caste, continuînd exploatarea țării și a muncii altora, continuînd viața de afaceri, de lux, de destrăbălare.

In cazul acesta, bieta mulțime a Românilor prin biruința noastră, ar schimba numai firma exploatatorilor, iar țara sloiasă și-ar încorda istovitele puteri ca să suporte o nouă categorie de vampiri care să-i sugă sîngele: adică noi.

O! Moța, tu n'ai murit pentru aceasta jertfa la ai făcut-o pentru neam.

Deaceea veți jura că ați înțeles, că a fi elită legionară în limbajul nostru nu înseamnă numai a lupta și a învinge, ci înseamnă permanenta jertfire, în slujba Neamului, că ideea de elită este legată de ideea de jertfă, de sărăcie, de trăire aspră și severă a vieții, că unde încetează jertfirea de sine, acolo încetează elita legionară.

Vom jura deci, că vom lăsa prin legămînt urmașilor să vină să jure la mormîntul lui Moța și Marin pe următoarele condiții esențiale ale elitei, pe care noi însine jurăm:

1. Să trăim în sărăcie, ucigînd în noi poftele de îmbogățire materială.

2. Să trăim o viață aspră și severă cu alungarea luxului și îmbuibării.

3. Să înlăturăm orice încercare a exploatării omului de către om.

4. Să jertfim permanent pentru țară.

5. Să apărăm Mișcarea Legionară cu toată puterea noastră împotriva a tot ce ar putea s'o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere; sau împotriva a tot ce ar putea să-i scadă măcar, înalta linie morală.

MOȚA și MARIN
JURĂM!

După legămînt s'a citit următorul apel al Căpitanului:

Șefi ai celor 71 de județe

Suntem adunați cu toții la mormîntul celei mai mari jertfe legionare în ajun de a pleca la luptă pentru credința noastră, pentru viitorul de dreptate și mărire a acestui neam și pentru asigurarea poporului nostru viitor în țara noastră.

Nu avem a adresa nici un manifest poporului romîn alegător.

Manifestul nostru este această uriașă jertfă a generației noastre, acest mormînt al camaradului și fratelui meu Moța, al camaradului și fratelui nostru Marin.

Mai mult decît aceasta, generația noastră nu mai are nimic de spus poporului romîn nici acum și niciodată.

Manifestul nostru este mormîntul lui Ciumeți și al celorlalți căzuți dintre noi.

Manifestul nostru este toată suferința pe care am suportat-o timp de aproape 15 ani în văzul țării întregi, fără să fi dat exemplul celei mai mici abateri dela linia credinței noastre suportînd: toate umilințele la care am fost expuși de către acei ce rînd pe rînd s'au așezat deasupra sîngelui nostru.

Ei au vrut să ne nimicească întrebuințînd uneltirea, trădarea, banii și violența.

Și ne-au împins în dilema: ori de a capitula ori de a ne deschide drumul înainte prin violență.

Deaceea astăzi cînd o nouă luptă se deschide în care lumea va veni cu manifeste și programe, noi venim cu rănile noastre din suflet și de pe trupuri sărace, venim cu mormintele noastre.

In noua luptă peste vechile răni, ne-așteaptă alte răni, și iată în curînd ne vom despărți și nu se știe, dacă ne vom mai reîntoarce toți înapoi, dacă unii dintre noi nu se vor așeza în continuarea acestor morminte.

Acestea ne sunt perspectivele și în fața lor cuvîntul meu de ordine este: nici un compromis și nici un pas înapoi.

Șefi de județe, camarazi,

Pentru această campanie electorală am luat următoarele măsuri:

I. **Dumneavoastră**, șefii de județe, veți candida ultimii pe liste. Pentrucă voesc să distrug mentalitatea că un județ este proprietatea politică a unui șef județean în care acesta își investește capital pentru a-și recupera mai tîrziu din diurne, intervenții și afaceri.

II. Eu nu voiu candida nicăiri în fruntea listelor, ci al doilea de pe listă.

III. Am fixat candidaturile în toate județele fără consilii, fără discuții, fără ciocniri de patimi și interese.

In fixarea acestor candidaturi n'am înțeles să fac nici o favoare și să servesc nici un fel de interes, afară de acela de a **alege dintre noi pe cei mai apți** pentru îndeplinirea funcțiunii de parlamentar.

IV. Parlamentul nu este **o răsplată** care să se acorde celor mai vechi, celor ce au luptat mai mult, sau celor ce au jertfit mai mult. O singură răsplată avem, mai mare ca orice: **Biruința legionară** și o singură bucurie în viață: să vedem cum înflorește Romînia din munca noastră pe care o prestăm cu drag, cu devotament, fiecare la locul nostru, adică la locul în care putem să dăm maximum.

Parlamentul **nu este o răsplată**, ci un cîmp de luptă, în care eu am obligația de a trimite pe cei mai apți pentru a duce lupta în cele mai bune condițiuni și pentru a obține victoria.

V. Pentru a fi biruitori, trebue să începem prin a ne birui pe noi. A ne birui, înfrîngînd în noi orice dorințî, orice veleități, orice ambiții deșarte, orice pofte de mărire, orice interese personale.

Gîndiți-vă în ce zări de lumină ridicăm această mișcare legionară atunci cînd nici o poftă nu frămîntă sufletele noastre, în timpce alături, în zeci de consilii și comitete, minați de patimi, de pofte și stăpîniți de interese, se vor sfîșia prietenii între ei pentru fiecare loc de pe listă.

Spre onoarea mișcării noastre la noi nu există nici un singur om cu astfel de boală. Iar dacă ar fi ca să apară îl voiu privi cu cel mai mare desgust.

VI. Candidații vor fi aruncați în județe necunoscute. Masa Romînilor nu are nevoie să-i cunoască personal deoarece nici un deputat legionar nu va avea voe să se ocupe cu satisfacerea intereselor, sau afacerilor diverselor rude, cumetri, partizani.

Celor ce urmăresc satisfacerea unor atari interese le veți comunica hotărît că nu au a vota cu mișcarea legionară.

In modul acesta vor candida într'o admirabilă înfrățire luptători din Ardeal în capitala Moldovei la Iași sau la Suceava, la Craiova sau la Cetatea-Albă. Din Moldova în Ardeal la Mureș, la Turda la Arad sau la Caraș.

VII. Am invitat să candideze pe listele noastre mai multe personalități printre cari: Profesor Nae Ionescu, Prof. Manoilescu, General Ignat, Profesor Gerota, General Moruzzi, General dr. Constantinescu, etc. etc. nu pentru că am avea nevoie, ci pentrucă generația noastră voiește să le aducă un omagiu pentru atitudinea lor față de neam.

Toți invitații vor candida numai pe liste la Senat rămînînd ca la Cameră tineretul să-și ducă lupta singur prin propriile lui puteri.

VIII. Acum veți auzi listele fixate și veți porni la luptă căci timpul este scurt.

Moța este cu noi.

„Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane.

Pășesc în rînd cu cei ce au rămas“.

Citirea listelor de candidați și închiderea ședinței festive

In continuare, se citesc listele de candidaturi, cari vor apare la timp în coloanele ziarului nostru.

Se cîntă *Imnul tinereții legionare* și — lucrările terminîndu-se după un ceas și jumătate — ședința festivă se deschide la orele 13.

Timp de 20 minute șefii de regiuni au dat ultimele dispoziții șefilor de județe.

La orele 13 jum. toată asistența pleacă la masă, la restaurantul legionar din calea Griviței.

Ședința de după masă

D. ing. Gh. Clime, șeful partidului „Totul pentru Țară“, a deschis ședința de după masă la orele 5. Căpitanul a luat informațiuni dela șefii de regiuni și apoi s'au dat fiecărui șef de județ plicuri cu instrucțiunile și toate formalitățile necesare depunerii listelor.

BUNA VESTIRE

Dela congresul „Frăției Ortodoxe Romîne“

Cu prilejul congresului *„Frăției ortodoxe romîne“*, (F. O. R. ținut de curînd la Oradea, Dl. Profesor Dr. Sextil Pușcariu, președintele congresului, academician și învățat cunoscut peste granițe pentru lucrările sale asupra limbii românești, a arătat astfel marea legătură spirituală ce există între Biserică și mișcarea naționalistă:

„Cînd, în dorința de a vedea întemeindu-se în toată țara o frăție ortodoxă, după felul celei din Ardeal, Inalt Prea Sfințitul Patriarh a adunat în jurul său o seamă de bărbați devotați bisericii și cu situații importante în viața publică, la această întrunire a luat parte și un tînăr avocat, care a ascultat cu atențiune cuvîntările frumoase ce s'au rostit, fără a lua nici o singură dată cuvîntul. Peste cîteva săptămîni acest tînăr se punea în fruntea cruciadei pornită împotriva celor ce împușcau cu mitraliera în obrazul lui Hristos. Ionel Moța și tovarășul său Vasile Marin s'au dus în Spania ca să moară și prin sacrificiul voit al vieții, să dea faptei lor o adîncă semnificație simbolică. Nimeni nu înțelege mai bine toată măreția cuprinsă în acest sacrificiu, decît biserica, a cărei putere izvorăște din jertfa supremă a Mîntuitorului și a nenumăraților mucenici; nimeni nu simte o bucurie mai mare decît biserica văzînd la generația nouă și aceasta contează, acel spiritualism creștin și acea condultă morală care se înstăpînește tot mai mult în spiritul public...

E natural ca biserica lui Hristos să combată pe masoni, cari în puterea divină văd un simplu arhitect și ajută prin forțe oculte, să fie sădite mediocrităților din toate țările la locurile de conducere, e firesc ca biserica să arate primejdia bolșevismului, care exploatînd nemulțumirile din toată lumea, ridică la suprafață drojdia societății, pentru ca să surpe altare, să zdrobească tronuri și să nimicească civilizația; e firesc ca biserica să lupte împotriva cutropirii ovreești, care nu cunoaște margini în dorul ei de răzbunare și de subjugare prin forța banului...

Oricît am fi însă de doritori de pace, noi nu suntem dispuși să renunțăm de dragul unui pacifism amăgitor la roadele integrității, dobîndite cu supraomenești sforțări. Celor ce caută să ne convingă că ideea națională e perimată din însăși clipa în care idealul național a fost atins, le răspundem că după cucerirea cu armele abia acum urmează cucerirea Romîniei în spirit românesc. Celor ce vrăjesc înaintea ochilor noștri utopica ficțiune a unei colaborări desinteresate între popoarele lumii și caută să ne atragă în angrenajul internațional, le punem în față credința, că avem înainte de toate de îndeplinit o înaltă misiune istorică, aceea de a imprima acestui petec pe pămînt românesc înaltele noastre calități de rasă.

Biserica noastră s'a situat în mod hotărît pe linia mișcării naționaliste și a rămas pe linia ființei ei tradiționale“...

Redacția și Administrația: Str. Carol I 58, Buzău — Tipografia și Legătoria de Cărți Frații Dumitrescu Str. Emil Teodoru 4